

лугерово, съ дълга, широко разчесана брада; отъ лѣва страна язди главниятъ съветникъ на войводата Захарий Стояновъ. Подиръ тѣхъ на черъ конь припка знаменосецътъ Крайчо Самоходовъ, храбъръ българинъ съ засукани мустаци. Двама юнака отъ дветѣ страни съ голи саби пазятъ знамето. Следъ знамето върви цѣлата дружина.

Войводата и отецъ Кирилъ запѣватъ пѣсенята: „Не щеме ний богатство, не щеме ний пари, искаме свобода съ човѣшки правдини“, а щабътъ и дружината отпѣватъ.

Дружината спира предъ свещеницитѣ. Войводата снема калпакъ, прекръства се и цѣлува кръста.

Общи викове: да живѣе България! Да живѣе войводата!

Отъ поляната се спущатъ въ сслото всички и тръгватъ за църквата св. Георги. Бенковски съ близкитѣ си влиза въ църквата, а дружината остава отвѣнъ и се нарежда по улицата. Свещеницитѣ пѣятъ хвалебна и молитвена пѣсенъ на света Богородица, цѣлуватъ войводата и благославятъ народното дѣло.

Бенковски

Обѣдъ на войводата и дружината му

Отъ църквата войводата се отправя право въ дома на свещеника Радуловъ. Домътъ е на главната улица и стаитѣ на първия етажъ сж много издадени надъ улицата, подпрѣни на дървени стълбове. Бенковски и съветниците му се качватъ въ първия етажъ на кжщата. Знамето бива побито предъ самата кжща. Дружината